

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА
ШЕВЧЕНКА**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

**Голова Приймальної комісії
В.о. ректора
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка**

Валерій КОПІЙКА

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ІСПИТУ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ
НА ЗДОБУТТЯ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ**

Освітньо-науковий рівень – доктор філософії

Галузь знань – Д «Бізнес, адміністрування та право»

Спеціальність – D9 «Міжнародне право»

Освітньо-наукова програма «Міжнародне право»

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА
ШЕВЧЕНКА**

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ІСПИТУ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ
НА ЗДОБУТТЯ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ**

**Освітньо-науковий рівень – доктор філософії
Галузь знань – D «Бізнес, адміністрування та право»**

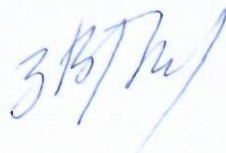
**Спеціальність – D9 «Міжнародне право»
Освітньо-наукова програма «Міжнародне право»**

Голова предметної комісії

Олена ПРИЯТЕЛЬЧУК

**Гарант
освітньо-наукової програми**

Захар ТРОШІН

КИЇВ – 2026

Розробники програми:

Всеволод МИЦИК, завідувач кафедри міжнародного права Навчально-наукового інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доктор юридичних наук, професор

Захар ТРОПІН, доцент кафедри міжнародного права Навчально-наукового інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат юридичних наук, доцент, Гарант Програми

Марина МЕДВЕДЄВА, професор кафедри міжнародного права Навчально-наукового інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доктор юридичних наук, професор

Михайло БУРОМЕНСЬКИЙ, в.о. завідувача кафедри порівняльного і європейського права Навчально-наукового інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доктор юридичних наук, професор

Віктор КАЛАКУРА, завідувач кафедри міжнародного приватного права Навчально-наукового інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат юридичних наук, доцент

Ухвалено Вченою радою Навчально-наукового інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка « 12 »
05 2026 року (протокол № 11).

Т.в.о. директора

Олена ПРИЯТЕЛЬЧУК

Гарант освітньо-наукової програми

Захар ТРОПІН

ВСТУП

Вступники на освітньо-наукову програму «Міжнародне право» третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти (доктор філософії) зі спеціальності D9 «Міжнародне право»

Програма вступного іспиту до аспірантури укладена в обсязі стандарту вищої освіти магістра за спеціальністю D9 «Міжнародне право». Програма вступного іспиту зі спеціальності розроблена відповідно до вимог розділу V Правил прийому до Київського національного університету імені Тараса Шевченка у 2026 році, затверджених Вченою радою Університету 04.05.2026 (протокол № 12) та уведених в дію наказом ректора № 510-32 від 05.05.2026.

Програма затверджена на засіданні вченої ради Навчально-наукового інституту міжнародних відносин « 12 » _____ 05 _____ 2026 року (протокол № 11).

Метою програми вступного іспиту є оцінювання рівня знань вступників та їхня здатність до здійснення науково-дослідної роботи, а саме: оцінювання теоретико-методологічної підготовки вступника; оцінювання здібностей вступника до науково-дослідної роботи; оцінювання наявних у вступника наукових і навчальних досягнень.

Форма проведення іспиту. Вступний іспит зі спеціальності проводиться в очному форматі в усній формі. Під час вступного іспиту зі спеціальності здійснюється відеозапис процесу проведення іспиту. Використання дистанційного формату допускається за рішенням Приймальної комісії для вступників, які перебувають на тимчасово окупованій території.

Структура іспиту. Вступний іспит зі спеціальності складається з трьох основних компонентів:

1) виконання блоку завдань з усною відповіддю, що містить два питання відкритого типу.

2) презентація дослідницької пропозиції, яка складається з таких елементів, як обґрунтування актуальності обраної теми дослідження, мети, об'єкта, предмета, завдань і методів дослідження, а також очікуваних результатів;

3) презентація наукових та/або навчальних досягнень відповідно до Порядку нарахування додаткових балів.

Тривалість іспиту. Тривалість виконання всіх компонентів іспиту становить до 90 хвилин, з яких до 70 хвилин – виконання блоку завдань з усною відповіддю; до 10 хвилин – презентація дослідницької пропозиції; до 10 хвилин – презентація наукових та/або навчальних досягнень.

Схема формування оцінки. Результати виконання завдань вступного іспиту зі спеціальності оцінюються за 200-бальною шкалою.

Формування оцінки за вступний іспит до аспірантури здійснюється за такою схемою:

Компонент іспиту	Мінімальна кількість балів	Максимальна кількість балів
Усна відповідь	0	140
Презентація дослідницької пропозиції	0	30
Наукові та/або навчальні досягнення	0	30

Підсумкова оцінка за вступний іспит зі спеціальності формується шляхом

додавання оцінок за усну відповідь, презентацію дослідницької пропозиції, наукові та/або навчальні досягнення.

У разі отримання вступником підсумкової оцінки за вступне випробування до аспірантури зі спеціальності у межах 0–99 балів комісією ухвалюється рішення про негативну оцінку («незадовільно») за вступний іспит.

Критерії оцінювання.

Результати виконання блоку завдань з усною відповіддю, що містить два питання відкритого типу, оцінюються за такими критеріями:

Бали	Критерії оцінювання
70 балів	Повна відповідь на одне питання
від 2 до 68 балів з кроком 2 бали	Неповна відповідь на одне питання
0 балів	Неправильна відповідь на одне питання

Результати виконання презентації дослідницької пропозиції оцінюються за такими критеріями:

1) Актуальність теми пропонованого дослідження, її відповідність спеціальності D9 «Міжнародне право», Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 30 квітня 2024 р. № 476 (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/476-2024-%D0%BF#Text>), під напрямом досліджень Комплексних наукових програм Київського національного університету імені Тараса Шевченка «Демократія та резильєнтність економіки і суспільства» і «Національна безпека, оборона та стратегічна стійкість» (https://science.knu.ua/new/?page_id=4454).

Бали	Критерії оцінювання
6 балів	Тема пропонованого дослідження повністю відповідає Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні та піднапрямом досліджень Комплексних наукових програм Київського національного університету імені Тараса Шевченка «Демократія та резильєнтність економіки і суспільства» та «Національна безпека, оборона та стратегічна стійкість»
5 балів	Тема пропонованого дослідження відповідає Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні та частково відповідає піднапрямом досліджень Комплексних наукових програм Київського національного університету імені Тараса Шевченка «Демократія та резильєнтність економіки і суспільства» та «Національна безпека, оборона та стратегічна стійкість»
4 бали	Тема пропонованого дослідження частково відповідає Переліку пріоритетних

Бали	Критерії оцінювання
	тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні та відповідає піднапрямам досліджень Комплексних наукових програм Київського національного університету імені Тараса Шевченка «Демократія та резильєнтність економіки і суспільства» та «Національна безпека, оборона та стратегічна стійкість»
3 бали	Тема пропонованого дослідження частково відповідає Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні та частково відповідає піднапрямам досліджень Комплексних наукових програм Київського національного університету імені Тараса Шевченка «Демократія та резильєнтність економіки і суспільства» та «Національна безпека, оборона та стратегічна стійкість»
2 бали	Тема пропонованого дослідження частково відповідає Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні та не відповідає піднапрямам досліджень Комплексних наукових програм Київського національного університету імені Тараса Шевченка «Демократія та резильєнтність економіки і суспільства» та «Національна безпека, оборона та стратегічна стійкість»
1 бал	Тема пропонованого дослідження не відповідає Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні та частково відповідає піднапрямам досліджень Комплексних наукових програм Київського національного університету імені Тараса Шевченка «Демократія та резильєнтність економіки і суспільства» та «Національна безпека, оборона та стратегічна стійкість»
0 балів	Тема пропонованого дослідження не відповідає Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні та не відповідає піднапрямам досліджень Комплексних наукових програм Київського національного університету імені Тараса Шевченка «Демократія та резильєнтність економіки і суспільства» та «Національна безпека, оборона та стратегічна стійкість»

2) Якість формулювання теми та мети пропонованого дослідження.

Бали	Критерії оцінювання
6 балів	Тема дослідження сформульована у обсязі від 5 до 15 слів, репрезентує мету, об'єкт і предмет дослідження, повністю відповідає спеціальності D9 «Міжнародне право», мета дослідження повністю корелюється із темою та є реалістичною для досягнення у форматі дисертаційної роботи
5 балів	Тема дослідження сформульована у обсязі від 5 до 15 слів, репрезентує мету, об'єкт та предмет дослідження, відповідає спеціальності D9 «Міжнародне право», мета дослідження частково корелюється із темою та є реалістичною для досягнення у форматі дисертаційної роботи
4 бали	Тема дослідження сформульована у обсязі від 5 до 15 слів, частково репрезентує мету, об'єкт та предмет дослідження, відповідає спеціальності D9 «Міжнародне право», мета дослідження частково корелюється із темою та є реалістичною для досягнення у форматі дисертаційної роботи
3 бали	Тема дослідження сформульована у обсязі від 5 до 15 слів, частково репрезентує

Бали	Критерії оцінювання
	мету, об'єкт та предмет дослідження, відповідає спеціальності D9 «Міжнародне право», мета дослідження частково корелюється із темою та є реалістичною для досягнення у форматі дисертаційної роботи
2 бали	Тема дослідження сформульована у обсязі від 5 до 15 слів, частково репрезентує мету, об'єкт та предмет дослідження, частково відповідає спеціальності D9 «Міжнародне право», мета дослідження частково корелюється із темою та є реалістичною для досягнення у форматі дисертаційної роботи
0 балів	Тема дослідження сформульована з порушенням обсягу від 5 до 15 слів, частково репрезентує мету, об'єкт та предмет дослідження, частково відповідає спеціальності D9 «Міжнародне право», мета дослідження частково корелюється із темою та є реалістичною для досягнення у форматі дисертаційної роботи - 1 бал. Мета дослідження не є реалістичною для досягнення у форматі дисертаційної роботи

3) Якість формулювання дослідницьких завдань.

Бали	Критерії оцінювання
6 балів	Дослідницькі завдання повністю відповідають меті, об'єкту та предмету дослідження та є реалістичними для досягнення у форматі дисертаційної роботи
5 балів	Одне із дослідницьких завдань частково відповідає меті, об'єкту та предмету дослідження, але завдання є реалістичними для досягнення у форматі дисертаційної роботи
4 бали	Одне із дослідницьких завдань не відповідає меті, об'єкту та предмету дослідження, але завдання є реалістичними для досягнення у форматі дисертаційної роботи
3 бали	Два дослідницькі завдання частково відповідають меті, об'єкту та предмету дослідження, але завдання є реалістичними для досягнення у форматі дисертаційної роботи
2 бали	Два дослідницькі завдання не відповідають меті, об'єкту та предмету дослідження, але завдання є реалістичними для досягнення у форматі дисертаційної роботи
1 бал	Більше двох дослідницьких завдань не відповідають меті, об'єкту та предмету дослідження, але завдання є реалістичними для досягнення у форматі дисертаційної роботи
0 балів	Більше двох дослідницьких завдань не є реалістичними для досягнення у форматі дисертаційної роботи

4) Якість опису методів дослідження.

Бали	Критерії оцінювання
6 балів	Методи дослідження сформульовані коректно, вичерпно, відповідають темі, меті, дослідницьким завданням, є релевантними для застосування у межах спеціальності D9 «Міжнародне право»
5 балів	Методи дослідження сформульовані коректно, вичерпно, але один із запропонованих методів частково відповідає темі, меті, дослідницьким завданням, і є релевантними для застосування у межах спеціальності D9 «Міжнародне право»
4 бали	Методи дослідження сформульовані коректно, але два із запропонованих методів частково відповідають темі, меті, дослідницьким завданням, і є релевантними для застосування у межах спеціальності D9 «Міжнародне право»
3 бали	Методи дослідження сформульовані коректно, але один із запропонованих методів не є релевантним для застосування у межах спеціальності D9

Бали	Критерії оцінювання
	«Міжнародне право»
2 бали	Методи дослідження сформульовані поверхово, вони наближено відповідають темі, меті, дослідницьким завданням
1 бал	Більше двох запропонованих методів не є релевантними для застосування у межах спеціальності D9 «Міжнародне право»
0 балів	Методи дослідження не відповідають темі, меті, дослідницьким завданням

5) Якість формулювання очікуваних результатів.

Бали	Критерії оцінювання
6 балів	Очікувані результати є повністю обґрунтованими, спираються на результати наявних наукових досліджень за заявленою темою, є реалістичними у форматі дисертаційної роботи
5 балів	Очікувані результати є частково обґрунтованими, спираються на результати наявних наукових досліджень за заявленою темою, є реалістичними у форматі дисертаційної роботи
4 бали	Очікувані результати є частково обґрунтованими, частково спираються на результати наявних наукових досліджень за заявленою темою, є реалістичними у форматі дисертаційної роботи
3 бали	Очікувані результати є частково обґрунтованими, проте не спираються на результати наявних наукових досліджень за заявленою темою, але є реалістичними у форматі дисертаційної роботи
2 бали	Очікувані результати є недостатньо обґрунтованими, частково спираються на результати наявних наукових досліджень за заявленою темою, але можуть бути досягнуті у форматі дисертаційної роботи
1 бал	Очікувані результати не можуть бути перевірені у форматі дисертаційної роботи
0 балів	Очікувані результати не сформульовані

Оцінювання наукових та/або навчальних здобутків вступника здійснюється за такими критеріями:

**Порядок нарахування додаткових балів
за навчальні/наукові досягнення вступників до аспірантури
для здобуття освітнього і наукового ступеня доктора філософії**

Навчальні та наукові досягнення	Код	Кількість балів
Диплом переможця чи призера міжнародної студентської олімпіади з фаху*	ДБ,	перше місце – 30 друге місце – 25 третє місце – 15
Диплом переможця чи призера Всеукраїнської студентської олімпіади МОН України з навчальних дисциплін, напрямів та спеціальностей*	ДБ,	перше місце – 15 друге місце – 10 третє місце – 5
Диплом переможця чи призера Міжнародного конкурсу студентських наукових робіт з галузей знань і спеціальностей*	ДБ,	перше місце – 30 друге місце – 25 третє місце – 15
Диплом переможця чи призера Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт МОН України з галузей знань і спеціальностей*		перше місце – 15 друге місце – 10 третє місце – 5
Диплом переможця чи призера Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт МОН України з галузей знань і спеціальностей (I тур – у разі відсутності II туру)*		перше місце – 7 друге місце – 5 третє місце – 3

Диплом переможця чи призера Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт НАН України з галузей знань і спеціальностей*	ДБ ₁	перше місце – 15 друге місце – 10 третє місце – 5
Диплом лауреата премії НАН України для молодих учених та студентів ЗВО за обраною галуззю знань*	ДБ ₂	15
Стаття у науковому виданні, включеному до Переліку наукових фахових видань України (категорія Б) або у закордонному виданні (за обраною галуззю знань)**	ДБ ₃	10 (кожна стаття) 5 (якщо стаття має більше 2 співавторів)
Стаття у виданні, яке індексується у міжнародних наукометричних базах Scopus або Web of Science (за обраною галуззю знань)**	ДБ ₄	10 (кожна стаття)
Матеріали конференції, які проіндексовано у міжнародній наукометричній базі Scopus або Web of Science (за обраною галуззю знань)**		5 (кожен матеріал)
Участь у науковій конференції (за умови опублікування тез доповіді за обраною галуззю знань)***	ДБ ₅	2 (кожні тези)
Міжнародний патент на винахід за обраною галуззю знань***	ДБ ₆	30
Патент України на винахід за обраною галуззю знань***	ДБ ₁₀	20
Патент України на корисну модель за обраною галуззю знань***		10
Авторське свідоцтво на твір за обраною галуззю знань***		5
Диплом магістра/спеціаліста з відзнакою за обраною галуззю знань	ДБ ₁₁	5

*	Диплом, отриманий за період не більше трьох років до моменту вступу. Статус олімпіади визначається вченою радою факультету/інституту.
**	Зараховується одна стаття в одному номері журналу та одні тези однієї конференції Якщо співавторами статті чи тез доповіді є вступники, які обидва претендують на вступ за однією галуззю знань, кількість балів зменшується вдвічі.
***	За період не більше п'яти років до моменту вступу

Загальна сума балів за навчальні/наукові досягнення не може перебільшувати 30 балів:

$$ДБ_1 + ДБ_2 + ДБ_3 + ДБ_4 + ДБ_5 + ДБ_6 + ДБ_7 + ДБ_8 + ДБ_9 + ДБ_{10} + ДБ_{11} \leq 30$$

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

БЛОК ЗАВДАНЬ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО УСНОЇ ВІДПОВІДІ

ПОНЯТТЯ І ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

1. Походження терміну "міжнародне право" та визначення поняття "міжнародне публічне право". Основні правові школи (позитивістська, природно-правова, соціологічна, реалістів) про визначення міжнародного права. Теорія узгодження воель або позицій держав («консенсуальна теорія»). Об'єктивна необхідність існування та головне призначення міжнародного права. Загальне міжнародне право. Поняття державного суверенітету та міжнародне право.

2. Взаємодія норм міжнародного права з нормами інших систем регулювання міжнародних відносин (міжнародною мораллю, міжнародною ввічливістю, політикою, зовнішніми зносинами та дипломатією, міжнародним етикетом, релігією, традиціями, звичаями, ідеологією).

3. Основні особливості міжнародного права: характерні риси суб'єктної, предметної, об'єктної і територіальної сфери дії та джерельної бази міжнародного права у порівнянні з національним правом. Метод правового регулювання та координаційний характер міжнародного права. Особливий порядок застосування примусу для дотримання норм міжнародного права. Взаємозв'язок міжнародного і внутрішньодержавного права. Сучасні теорії співвідношення міжнародного і національного права. Концепція імплементації норм міжнародного права, концепція трансформації і концепція узгодження норм міжнародного та внутрішньодержавного права. Проблеми співвідношення та взаємодії правової системи України з міжнародним правом.

4. Природа юридично обов'язкової сили міжнародного права (сучасні теорії сутності і юридично обов'язкової сили міжнародного права). Основні функції сучасного міжнародного права. Характерні риси міжнародного права.

5. Особливості міжнародного правотворчого процесу. Міжнародна договірна ініціатива, форми її здійснення та суб'єкти права договірної ініціативи. Принципи міжнародного правотворчого процесу. Особливості створення міжнародно-правових звичаїв. Правотворчий процес в межах міжнародних організацій. Участь міжнародних судових установ у створенні норм міжнародного права. Роль односторонніх актів держав у створенні норм міжнародного права. Участь громадськості у міжнародному правотворчому процесі.

6. Поняття механізму реалізації норм міжнародного права. Співвідношення і особливості реалізації норм дозвільного, заборонного і зобов'язального характеру. Міжнародно-правові гарантії реалізації норм

міжнародного права. Міжнародна правосвідомість. Міжнародний механізм реалізації норм міжнародного права. Юридичні факти в механізмі реалізації норм міжнародного права. Стадії, форми і способи реалізації норм міжнародного права. Національний механізм реалізації норм міжнародного права.

7. Поняття міжнародних правовідносин. Суб'єкти міжнародних правовідносин. Співвідношення понять "суб'єкт міжнародного права" і "суб'єкт міжнародних правовідносин". Структура міжнародних правовідносин.

8. Поняття і принципи міжнародної законності. Сутність міжнародного правопорядку.

ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

1. Фактори та передумови формування міжнародного права. Сучасні теорії виникнення міжнародного права. Концепція *ubi societas ibi jus*. Періодизація історії міжнародного права. Поняття періодів та типів міжнародного права. Поняття та сутність історичної трансформації міжнародного права.

2. Міжнародне право в міждержавних стосунках Стародавнього світу. Особливості міжнародних відносин і міжнародного права держав Межиріччя і Єгипту. Міжнародне право Стародавніх Індійської та Китайської держав. Головні інститути міжнародного права Стародавніх Греції та Риму.

3. Становлення міжнародного права в епоху Середньовіччя. Міжнародне право країн Арабського Сходу. Питання становлення і розвитку міжнародного права на Африканському, Латиноамериканському та інших континентах.

4. Міжнародне право в перехідний період від Середньовіччя до нового часу. Вестфальський мир 1648 р. Основні інститути міжнародного права періоду абсолютизму. Вплив Великої французької та інших буржуазних революцій на розвиток міжнародного права. Роль міжнародних конгресів та конференцій (початок ХІХ ст. – початок ХХ ст.) у розвитку міжнародного права.

5. Перша світова війна і міжнародне право. Версальські мирні угоди та діяльність Ліги Націй. Генуезька, Гаазька конференції 1922 р. та Локарнська конференція 1925 р. Пакт Бріана-Келлога. Мюнхенська угода 1938 р.

Радянсько-німецький пакт ("пакт Ріббентропа-Молотова") і таємні протоколи до нього. Війна Радянського Союзу з Фінляндією та виключення СРСР з Ліги Націй.

6. Друга світова війна і міжнародне право. Московська, Тегеранська, Ялтинська і Берлінська конференції та їх рішення. Конференція Об'єднаних Націй в Сан-Франциско та Потсдамська конференція: значення для розвитку міжнародного права.

7. Утворення Організації Об'єднаних Націй. Мирні договори 1947 р. та мирне врегулювання проблем з Німеччиною і Японією.

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК НАУКИ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

1. Наука міжнародного права та її роль у розвитку і функціонуванні міжнародного права. Міжнародно-правові погляди давньогрецьких мислителів (Гомер, Ксенофонт, Сократ, Платон, Аристотель) і давньоримських авторів (Т. Лівій, Цицерон, Помпоній, Ульпіан, М. Аврелій).

2. Становлення міжнародно-правової проблематики як самостійної галузі знань в період Середньовіччя. Релігійне і канонічне тлумачення норм міжнародного права в епоху Середньовіччя. Міжнародно-правові погляди Блаженного Августина, Граціана, Фоми Аквінського. Глосатори і постглосатори. Світський напрям розвитку міжнародно-правових знань. Міжнародно-правові погляди А. Данте, В. Оккама, П. Дюбуа, К. Пізанської, І. Подебрада, Н. Макіавеллі.

3. Наука міжнародного права в працях Г. Гроція. Позитивно-правовий, природно-правовий і гроціанський напрями науки міжнародного права. Міжнародно-правове вчення Т. Гоббса, Б. Спінози, Ф. Мартенса.

4. Поняття національної школи міжнародного права та її критерії. Становлення національних шкіл міжнародного права у Європі.

5. Розвиток науки міжнародного права в Україні. Міжнародно-правові погляди В.П. Даневського, Р.І. Базінера, П.М. Богаєвського, П.Є. Казанського, А.М. Стоянова, В.А. Незабитовського, В.Е. Грабаря, О.О. Ейхельмана.

6. Сучасна українська школа міжнародного права та її основні центри дослідження у наукових закладах Києва, Львова, Харкова, Одеси.

7. Методологія науки міжнародного права. Сучасна система науки міжнародного права.

СИСТЕМА, НОРМИ, ДЖЕРЕЛА ТА ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ СУЧАСНОГО МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

1. Поняття системи міжнародного права. Загальна характеристика структури міжнародного права. Співвідношення структури і системи міжнародного права.

2. Поняття, критерії та види галузей міжнародного права. Поняття, критерії та класифікація інститутів міжнародного права.

3. Сутність явища фрагментації міжнародного права та її види. Проблема «автономних режимів» у сучасному міжнародному праві. Проблема співвідношення мультилатералізму та унілатералізму. Взаємодія універсалізму та регіоналізму. Способи вирішення внутрішньосистемних колізій у міжнародному праві. Проблеми підвищення ефективності сучасного міжнародного права.

4. Поняття і характеристика норм міжнародного права. Класифікація норм міжнародного права. Ієрархія норм в міжнародному праві. Структура норм міжнародного права. Концепція зобов'язань *erga omnes* в сучасному міжнародному праві. Сутність концепції “м'якого права”. Завдання та сутність процесу кодифікації норм міжнародного права та його прогресивного розвитку.

5. Поняття і види джерел міжнародного права. Стаття 38 Статуту Міжнародного Суду ООН про джерела міжнародного права. Доктринальні погляди щодо існування і природи джерел у сучасному міжнародному праві.

6. Міжнародний договір як універсальне джерело міжнародного права. Основні вимоги до міжнародних договорів. Критерії пріоритетності міжнародних договорів.

7. Міжнародний звичай як універсальне джерело міжнародного права. Складові та вимоги до міжнародного звичаю. Доктрина «наполегливого заперечувача» (*persistent objector*). Традиційна та сучасна концепції створення звичаєвої норми міжнародного права. “Миттєвий” звичай.

8. Загальні принципи права та їх сприйняття у доктрині та міжнародній судовій практиці. Рішення міжнародних організацій як джерела міжнародного права. Поняття допоміжних засобів для визначення правових норм. Рішення міжнародних судових установ. Вплив на міжнародну правотворчість доктрини міжнародного права.

9. Поняття основних принципів міжнародного права. Функції основних принципів міжнародного права. Природа й ознаки основних принципів міжнародного права. Механізм взаємодії між основними принципами міжнародного права. Класифікація основних принципів міжнародного права. Принципу заборони застосування сили або загрози силою. Принцип мирного врегулювання спорів. Принцип невтручання. Принцип рівноправності і права народу розпоряджатися власною долею. Принцип суверенної рівності держав. Принцип добросовісного виконання міжнародних зобов'язань. Принцип територіальної цілісності держав. Принцип непорушності державних кордонів. Принцип поваги прав і основних свобод людини. Принцип співробітництва.

ІНСТИТУТИ МІЖНАРОДНОЇ ПРАВОСУБ'ЄКТНОСТІ, ВИЗНАННЯ ТА ПРАВОНАСТУПНИЦТВА

1. Поняття, юридична природа та загальні ознаки суб'єктів міжнародного права. Інститут міжнародної правосуб'єктності. Види міжнародної правосуб'єктності і класифікація суб'єктів міжнародного права.

2. Особливості міжнародної правосуб'єктності держави. Основні елементи держави як суб'єкта міжнародного права. Основні права і обов'язки держави в системі міжнародно-правового регулювання. Хартія економічних прав і обов'язків

держав від 12 грудня 1974 р. Міжнародна правосуб'єктність складних держав. Юрисдикція держави: поняття та види. Екстериторіальна та універсальна юрисдикція. Концепція міжнародної правосуб'єктності народу, який бореться за створення незалежної держави.

3. Особливості міжнародної правосуб'єктності міжнародних організацій. Права й обов'язки міжнародних організацій. Особливі види міжнародної правосуб'єктності (державоподібні утворення, вільні міста, Ватикан, Мальтійський лицарський орден).

4. Значення Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 р. та Акту про незалежність України від 24 серпня 1991 року для становлення України як суверенного, рівноправного, самостійного учасника міжнародних відносин та суб'єкта міжнародного права. Генеза міжнародної правосуб'єктності України. Міжнародна правосуб'єктність українських додержавних утворень. Київська Русь як держава та суб'єкт міжнародного права доби Середньовіччя. Міжнародно-правова суб'єктність державних утворень на українських землях після розпаду Київської Русі. Міжнародноправовий статус Козацької України. Правовий статус України в складі Російської імперії. Правотворча та міжнародно-правова діяльність Центральної Ради, Гетьманату та Директорії. Міжнародно-правовий статус Радянської України.

5. Роль і місце інституту визнання у системі міжнародного права. Юридична природа і види міжнародно-правового визнання. Форми, типи і засоби здійснення визнання. Конститутивна та декларативна теорії визнання держав. Визнання уряду: критерії, форми, засоби. Визнання урядів у вигнанні (емігрантських урядів).

6. Визнання органів національного опору; органів національно-визвольних рухів; «повсталі сторони» або «воюючої сторони», «організованих озброєних угруповань» та «антиурядових збройних сил». Консультативний висновок Міжнародного Суду ООН «Про відповідність міжнародному праву проголошення незалежності Косова» 2010 р. Визнання держав і членство в міжнародних організаціях.

7. Поняття правонаступництва. Суб'єкти, підстави та об'єкт дії норм правонаступництва. Правила правонаступництва держав щодо міжнародних договорів згідно з Віденською конвенцією про правонаступництво держав щодо договорів 1978 р. Правила правонаступництва держав щодо державної власності, державних архівів та державних боргів згідно з Віденською конвенцією про правонаступництво держав щодо державної власності, державних архівів і державних боргів 1983 р.

9. Поняття континуїтету в міжнародному праві. Врегулювання проблем правонаступництва у зв'язку з припиненням існування СРСР. правонаступництво України.

10. Сучасні концепції про статус фізичної особи в міжнародному праві. Значення теорій співвідношення міжнародного і внутрішньодержавного права для вирішення проблеми правосуб'єктності фізичної особи. Міжнародна договірна та судова практика щодо можливості (неможливості) визнання фізичної особи суб'єктом міжнародного права.

ІНСТИТУТИ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ТА САНКЦІЙ

1. Концепція позитивної та негативної міжнародно-правової відповідальності. Поняття і юридична природа міжнародно-правової відповідальності. Нормативно-правова та фактична підстави для виникнення міжнародно-правової відповідальності. Види і форми міжнародно-правової відповідальності.

2. Поняття міжнародного правопорушення та його ознаки. Класифікація міжнародних правопорушень в доктрині міжнародного права. Класифікація міжнародних правопорушень Комісією міжнародного права ООН. Статті про відповідальність держав за міжнародно-протиправні діяння 2001 р.

3. Підстави, що звільняють від міжнародно-правової відповідальності. Відповідальність за правомірну діяльність. Засади відповідальності міжнародних організацій.

4. Санкціоновані й несанкціоновані примусові заходи. Поняття і характерні особливості міжнародно-правових санкцій. Співвідношення міжнародно-правової відповідальності і міжнародно-правових санкцій. Типи, види і форми міжнародно-правових санкцій. Умови правомірності та механізм застосування міжнародно-правових санкцій. Проблема ефективності застосування міжнародно-правових санкцій. Порядок застосування санкцій в системі ООН. Застосування санкцій в межах регіональних організацій.

5. Поняття, підстави та механізм застосування контрзаходів. Зобов'язання, яких не торкаються контрзаходи. Умови застосування та припинення контрзаходів.

6. Міжнародно-правова відповідальність Російської Федерації як держави-агресора проти України. Анексія Криму Російською Федерацією як міжнародний злочин. Механізм застосування санкцій щодо Російської Федерації та персональних спеціальних обмежувальних заходів, спрямованих на припинення агресії РФ проти України, з боку міжнародних організацій, іноземних держав та України.

НАСЕЛЕННЯ У МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

1. Поняття та статус «населення» й «народу» у міжнародному праві.

Категорії осіб, які складають населення держави. Поняття громадянства. Підданство. Інститут громадянства інтеграційного союзу.

2. Сфера дії національно-правового та міжнародно-правового регулювання громадянства. Міжнародні універсальні та регіональні акти з питань громадянства. Рішення Міжнародного Суду ООН у справі «Ноттебома» (Ліхтенштейн проти Гватемали, 1955 р.). Набуття і припинення (втрата) громадянства. Питання громадянства при правонаступництві держав щодо території та територіальних змінах.

3. Поняття та правовий статус апатридів і осіб з множинним громадянством. Поняття основних режимів правового статусу іноземців. Права біженців за міжнародним правом. “Конвенційні” та “мандатні” біженці. Принцип non-refoulement. Обставини, які дозволяють користуватися правом притулку. Територіальний та дипломатичний притулок. Рішення Міжнародного Суду ООН у справі «Про притулок» (Колумбія проти Перу, 1950 р.).

4. Статус вимушених переселенців та переміщених осіб. Статус внутрішньо переміщених осіб та біженців в умовах українсько-російського збройного конфлікту (2014-).

5. Поняття дипломатичного захисту. Проект статей Комісії міжнародного права ООН про дипломатичний захист 2006 р. Законодавство України з питань набуття та припинення громадянства.

МІЖНАРОДНИЙ ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ

1. Поняття і зміст прав людини. Класифікація прав людини та “поколінні прав людини”. Історичні та філософські передумови становлення міжнародних стандартів прав людини. Становлення та розвиток ідеї прав людини в історії українського народу. Універсальність прав людини та культурний релятивізм. Правомірні підстави обмеження прав і свобод людини. Відступ держав від своїх зобов’язань у сфері прав людини у надзвичайних ситуаціях.

2. Джерела міжнародного захисту прав людини та основних свобод. Загальна декларація прав людини 1948 р.: юридична природа та нормативний зміст. Основні права людини та міжнародно-правові механізми їх захисту у Міжнародних пактах про права людини 1966 р.

3. Система спеціальних механізмів і процедур головних та допоміжних органів ООН у сфері контролю за додержанням прав людини. Міжнародні договори із захисту прав та свобод людини, ухвалені під егідою ООН, та договірні органи з контролю за дотриманням міжнародних стандартів прав людини.

4. Конвенційний та інституційний механізм європейської системи захисту прав людини. “Пілотні рішення” Європейського суду з прав людини щодо України. Закон України “Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду

з прав людини” 2006 р. Конвенційний та інституційний механізм міжамериканської, африканської, арабської систем захисту прав людини.

5. Колективні права та їх захист у міжнародному праві. Нові права: екологічні, репродуктивні, соматичні, біомедичні, інформаційні. Захист прав осіб, які належать до національних та мовних меншин. Захист прав корінних народів. Захист прав жінок. Захист прав дітей. Захист прав осіб з інвалідністю. Захист прав трудящих-мігрантів.

МІЖНАРОДНЕ ГУМАНІТАРНЕ ПРАВО

1. Міжнародне гуманітарне право як галузь сучасного міжнародного права. Основоположна відмінність між *jus in bello* та *jus ad bellum*. Етапи становлення міжнародного гуманітарного права. Договірне міжнародне гуманітарне право. Звичаєве міжнародне гуманітарне право. Система принципів міжнародного гуманітарного права.

2. Кваліфікація збройних конфліктів. Сфера застосування міжнародного гуманітарного права за колом осіб, у часі та у просторі. Взаємодія міжнародного гуманітарного права і міжнародного права прав людини під час збройних конфліктів.

3. Правовий статус комбатантів та некомбатантів. Статус військовополонених та поводження з ними. Правовий статус цивільних осіб. Зони, що перебувають під захистом згідно з міжнародним гуманітарним правом. Об'єкти, що користуються захистом міжнародного гуманітарного права. Міжнародне гуманітарне право та гуманітарна допомога.

4. Заборона та обмеження застосування певних видів зброї. Заборонені методи ведення війни. Норми міжнародного гуманітарного права, що стосуються військової окупації. Захист культурних цінностей під час збройного конфлікту.

5. Роль МКЧХ у розвитку та імплементації міжнародного гуманітарного права. Емблеми Міжнародного руху Червоного Хреста і Червоного Півмісяця.

6. Міжнародна відповідальність держав за порушення міжнародного гуманітарного права. Кримінальна відповідальність індивідів за порушення норм міжнародного гуманітарного права: національний та міжнародний рівні.

7. Правова оцінка сепаратистських утворень «ДНР» та «ЛНР» на сході України. Кваліфікація ситуації в Автономній Республіці Крим, а також в окремих районах Донецької і Луганської областей України з точки зору міжнародного гуманітарного права в період з 2014 по 2022 роки та починаючи з повномасштабної агресії Російської Федерації в 2022 році. Зобов'язання Російської Федерації як держави-окупанта в збройному конфлікті з Україною.

МІЖНАРОДНЕ КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО

1. Поняття, джерела та принципи міжнародного кримінального права. Міжнародне кримінальне право в широкому і вузькому значенні. Особливості міжнародно-правової відповідальності держави за міжнародні злочини та індивідуальної кримінальної відповідальності. Переслідування осіб, що вчинили злочини проти міжнародного права, після Першої та Другої світових воєн.

2. Елементи (склад) міжнародного злочину. Елементи основних міжнародних злочинів: злочину геноциду, злочинів проти людяності, воєнних злочинів, злочину агресії.

3. Юрисдикційні питання у міжнародному кримінальному праві. Проблема універсальної юрисдикції. Імунітети у міжнародному кримінальному праві.

4. Основні засади організації міжнародних кримінальних судових установ. Організація та порядок діяльності Міжнародного кримінального суду. Юрисдикція Міжнародного кримінального суду. Принцип комплементарності юрисдикції Міжнародного кримінального суду. Римський статут і національне право України (Висновок Конституційного Суду України у справі про Римський Статут 2001 року, визнання юрисдикції Міжнародного кримінального суду Україною в 2014-2015 рр., ратифікації Римського Статуту в 2024 році). Позиція США щодо Міжнародного кримінального суду. Спеціальні трибунали, створені Радою Безпеки ООН. «Гібридні» міжнародні кримінальні суди та трибунали. «Інтернаціоналізовані» національні судові установи.

5. Поняття транснаціональних злочинів, конвенційних злочинів, злочинів міжнародного характеру. Форми міжнародного співробітництва держав у боротьбі зі злочинністю. Головні напрями співробітництва держав у боротьбі зі злочинністю.

6. Встановлення юрисдикції держави над злочинами міжнародного характеру: випадки і підстави. Поняття та умови видачі (екстрадиції) злочинців. Правові підстави для відмови у видачі. Процедура видачі. Принцип *aut dedere aut judicare*.

ТЕРИТОРІЯ В МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

1. Поняття та види території у міжнародному праві. Поняття територіального верховенства. Юридична природа та склад державної території. Суверенітет держави над природними багатствами і ресурсами в межах її території. Правомірні засоби територіальних змін.

2. Державні кордони та їх правовий режим. Види державних кордонів. Засоби визначення, встановлення, зміни та перевірки кордонів. Режим державного

кордону і прикордонний режим.

3. Територіальні спори та претензії. Обов'язок мирного вирішення територіальних спорів. Стадії територіального спору. Основні фактори встановлення приналежності території та концепція критичної дати. Консультативний висновок Міжнародного Суду ООН щодо міжнародного статусу Південно-Західної Африки 1950 р. Справа про храм Преах-Віхеар (Міжнародний Суд ООН, Камбоджа проти Таїланду, 1961 р. та 2011 р.). Справа про Качський Ранн (арбітраж, 1968 р.).

4. Правовий статус міжнародних ріки та озер. Нейтралізовані та демілітаризовані території. Без'ядерні зони: політичні і правові аспекти. Правовий режим Арктики. Правовий режим Антарктики.

5. Припинення існування СРСР та територія України. Сутність конфліктної ситуації між Україною та Російською Федерацією з приводу острова Тузла в Керченській протоці. Законодавство України про територіальне верховенство і режим державних кордонів. Правові проблеми перебування іноземних військ на території України.

МІЖНАРОДНЕ МОРСЬКЕ ПРАВО

1. Виникнення і розвиток міжнародного морського права. Поняття і головні риси міжнародного морського права як галузі сучасного міжнародного права. Кодифікація і прогресивний розвиток міжнародного морського права. Конвенція ООН з морського права 1982 р. Класифікація морських просторів та способи накреслення висхідних ліній. Національність суден і пов'язані з цим правові наслідки.

2. Поняття і правовий режим внутрішніх морських вод. Затоки і бухти. Внутрішні моря. Історичні затоки. Морські порти. Територіальні води (територіальне море): поняття та історичний розвиток цього інституту. Ширина територіальних вод у сучасному міжнародному праві. Право мирного проходу. Правове становище іноземних суден у територіальних водах. Рішення Міжнародного Суду ООН у справі щодо інциденту в протоці Корфу 1949 р. Поняття і види прилеглих зон. Суверенні права прибережної держави у прилеглий зоні. Поняття, правовий статус і ширина виключної економічної зони. Права, обов'язки і юрисдикція прибережної держави у виключній економічній зоні. Рішення Міжнародного Суду ООН в справах про розмежування юрисдикції у сфері рибальства.

3. Поняття континентального шельфу. Визначення межі та режим континентального шельфу. Делімітація континентального шельфу. Рішення Міжнародного Суду ООН у справі про розмежування континентального шельфу в

Північному морі 1969 р.

4. Міжнародно-правовий режим відкритого моря. Принцип свободи відкритого моря як основа правового режиму відкритого моря. Принцип виключної юрисдикції держави прапора судна у відкритому морі та винятки з нього. Право на огляд у відкритому морі. Право переслідування «по гарячих слідах» і умови його застосування.

5. Поняття архіпелагів та архіпелажних вод. Правовий режим міжнародних проток. Режим Чорноморських проток згідно з Конвенцією Монтр'єо 1936 р. Договір між Україною та Російською Федерацією про співробітництво у використанні Азовського моря і Керченської протоки 2003 р. Міжнародні канали та їх правовий режим.

6. Міжнародний район морського дна і його режим за Конвенцією ООН 1982 р. та Угодою про здійснення Частини XI Конвенції Організації Об'єднаних Націй з морського права від 10 грудня 1982 року (1994 р.). Міжнародний орган по морському дну.

7. Законодавство України про режим морських просторів. Спори між Україною та Російською Федерацією в рамках арбітражного провадження за Конвенцією ООН з морського права. Справа про делімітацію морських просторів у Чорному морі між Україною та Румунією 2009 р.

МІЖНАРОДНЕ ПОВІТРЯНЕ ПРАВО

1. Поняття і особливості міжнародного повітряного права як галузі міжнародного права. Джерела міжнародного повітряного права. Принципи міжнародного повітряного права. Історія міжнародного повітряного права.

2. Суверенітет держави над своєю територією як основа правового статусу її повітряного простору. Правовий режим міжнародного повітряного простору. Прилеглі повітряні зони. Сутність понять єдине європейське небо, відкрите небо та єдиний повітряний простір.

3. Правовий статус повітряного судна і його екіпажу. Правова класифікація повітряних суден. Основні права і обов'язки членів екіпажу повітряного судна. Поняття міжнародного аеропорту. Аеронавігаційні засоби і служби, їх міжнародна стандартизація.

4. Правова регламентація міжнародних повітряних сполучень. Регулярні та нерегулярні міжнародні польоти та їх правове забезпечення. Міжнародно-правові наслідки несанкціонованого польоту. Правове регулювання комерційної діяльності в міжнародних повітряних сполученнях. Типові угоди про повітряне сполучення. Комерційні «свободи повітря». Інститут відповідальності у міжнародному повітряному праві.

5. Боротьба з актами незаконного втручання в діяльність цивільної авіації. Конвенції про боротьбу з актами незаконного втручання в діяльність цивільної авіації. Справа про інцидент над Локербі (Міжнародний Суд ООН, Лівія проти США, 1998 р.).

6. Міжнародні організації в галузі цивільної авіації. Загальна характеристика повітряного права України.

МІЖНАРОДНЕ КОСМІЧНЕ ПРАВО

1. Поняття і головні особливості міжнародного космічного права. Особливості міжнародно-правового регулювання космічної діяльності і режиму космічного простору. Роль ООН у формуванні норм міжнародного космічного права. Джерела міжнародного космічного права: конвенційні норми і норми міжнародно-правових звичаїв. Міжнародно-правовий режим космічного простору та небесних тіл. Концепція «загальної спадщини людства» в космічному праві.

2. Правовий статус космічних апаратів і екіпажів. Правовий статус Міжнародної космічної станції та її екіпажу. Надання допомоги екіпажу космічного корабля на випадок аварії, лиха чи вимушеної посадки. Здійснення юрисдикції і контролю над космічними об'єктами і космонавтами. Реєстрація космічних об'єктів. Порядок повернення космічних об'єктів, запущених в космічний простір. Міжнародно-правова відповідальність за шкоду, заподіяну космічними об'єктами. Справа про супутник «Космос-954».

3. Проблеми делімітації космічного простору і варіанти її вирішення. Дистанційне зондування Землі: правові аспекти. Критерії правомірності міжнародного безпосереднього телевізійного віщання. Правові питання використання геостаціонарної орбіти і радіочастотного спектру. Міжнародно-правові засоби боротьби з «космічним сміттям».

4. Співробітництво держав у рамках міжурядових космічних організацій. Проблема комерціалізації космічної діяльності. Міжнародне співробітництво в рамках неурядових космічних організацій.

5. Законодавство України щодо космічної діяльності. Міжнародні космічні проекти, в яких бере участь Україна.

ПРАВО МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ

1. Поняття права міжнародних договорів. Віденська конвенція про право міжнародних договорів 1969 р. Віденська конвенція про право договорів між державами та міжнародними організаціями або між міжнародними організаціями 1986 р.

2. Сторони в міжнародній угоді. Право на участь в міжнародних договорах. Участь у міжнародному договорі та міжнародно-правове визнання. Класифікація

міжнародних договорів. Характеристика Статуту ООН як договору особливого значення. Форма міжнародного договору та її значення. Структура договору.

3. Стадії укладення договору. Договірна ініціатива. Способи прийняття тексту договору. Способи встановлення автентичності тексту договору. Способи вираження згоди на обов'язковість договору. Порядок набрання договором чинності. Застереження і заяви до договору. Реєстрація договору, опублікування та промульгація.

4. Дія міжнародного договору. Принцип *pacta sunt servanda*. Припинення дії міжнародних угод. Правові наслідки призупинення, перегляду, припинення дії міжнародного договору. Вплив збройних конфліктів на дію міжнародних договорів: результати кодифікаційної роботи Комісії міжнародного права ООН. Дійсність і недійсність договору. Дипломатичні та консульські відносини і укладення договорів.

5. Тлумачення міжнародних договорів: поняття, види та принципи. Укладення міжнародних договорів за участю міжнародних організацій та кодифікаційна робота Комісії міжнародного права ООН.

6. Закон України “Про міжнародні договори України” 2004 р. Справа про гідровузол Габчиково-Надьмарош (Міжнародний Суд ООН, Угорщина проти Словаччини, 1997 р.).

ПРАВО ЗОВНІШНІХ ЗНОСИН

1. Поняття права зовнішніх зносин. Джерела права зовнішніх зносин. Система права зовнішніх зносин. Віденська конвенція про дипломатичні зносини 1961 р. Віденська конвенція про консульські зносини 1963 р. Конвенція про спеціальні місії 1969 р. Віденська конвенція про представництво держав у їх відносинах з міжнародними організаціями універсального характеру 1975 р.

2. Органи зовнішніх зносин держави та їх система. Внутрішньодержавні конституційні і спеціалізовані органи зовнішніх зносин. Зарубіжні постійні і тимчасові органи зовнішніх зносин.

3. Дипломатичне право: поняття і загальна характеристика. Початок і закінчення дипломатичної місії. Структура та персонал дипломатичних представництв. Класи та ранги. Дипломатичний корпус. Дуаен дипломатичного корпусу. Функції дипломатичних представництв і засоби їх здійснення. Дипломатичні привілеї та імунітети.

4. Право спеціальних місій. Поняття й історія розвитку інституту спеціальних місій. Види і функції спеціальних місій. Привілеї та імунітети спеціальних місій.

5. Поняття і загальна характеристика консульського права. Початок і закінчення консульської місії. Структура і персонал консульських представництв.

Види консулів та класи консульств. Функції консульських установ і засоби їх здійснення. Поняття і юридична природа консульських привілеїв та імунітетів. Рішення Міжнародного Суду ООН у справі «Братів Ла Гранд» (Німеччина проти США, 1999-2001 р.).

6. Поняття і характерні особливості права представництва держав при міжнародних організаціях і на міжнародних конференціях. Привілеї та імунітети представництв і представників держав при міжнародних організаціях і на міжнародних конференціях. Поняття і характерні особливості дипломатичного права міжнародних організацій. Становлення і розвиток дипломатичного імунітету міжнародних організацій. Конвенція про привілеї та імунітети Об'єднаних Націй 1946 р.

7. Справа про дипломатичних та консульських працівників США у Тегерані (Міжнародний Суд ООН, США проти Ірану, 1980 р.). Зовнішні зносини України та національне законодавство з питань зовнішніх зносин. Правові основи дипломатичної служби України. Дипломатичний корпус в Україні.

МИРНІ ЗАСОБИ ВИРІШЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СПОРІВ

1. Історія міжнародного правосуддя. Конвенції про мирне вирішення міжнародних спорів 1899 та 1907 рр. Поняття «спір», «ситуація», «конфлікт». Поняття та суб'єктний склад міжнародного спору. Види міжнародних спорів. Поняття та система засобів мирного вирішення спорів між державами.

2. Безпосередні переговори як головний засіб вирішення міжнародних спорів. Класифікація переговорів. Поняття посередництва як засобу мирного розв'язання міжнародних спорів. Добрі послуги в системі засобів мирного розв'язання міжнародних спорів. Поняття та юридичні засади застосування міжнародної слідчої процедури як засобу врегулювання міжнародного спору. Поняття та зміст міжнародної погоджувальної процедури (примирення).

3. Поняття, характерні особливості та класифікація міжнародних судових установ. Юрисдикція міжнародних судових установ. Юрисдикція і організація Міжнародного Суду ООН. Процедура розгляду справ у Міжнародному Суді ООН. Регіональні міжнародні суди. Міжнародні арбітражні суди. Створення та діяльність Постійної палати третейського суду.

4. Компетенція Генеральної Асамблеї ООН з питань врегулювання міжнародних спорів. Роль Генерального Секретаря ООН у врегулюванні міжнародних спорів. Компетенція Ради Безпеки ООН з врегулювання міжнародних спорів та ситуацій. Вирішення міжнародних спорів в рамках ЄС. Вирішення міжнародних спорів в рамках Ради Європи. Вирішення міжнародних спорів в рамках ОБСЄ.

5. Система засобів врегулювання міжнародних спорів за Конвенцією ООН

з морського права 1982 р. Міжнародний трибунал з морського права. Вирішення міжнародних спорів за Північноамериканською угодою про зону вільної торгівлі. Вирішення міжнародних спорів за Договором до Енергетичної Хартії.

6. Спори між Україною та Російською Федерацією в рамках Міжнародного Суду ООН.

ПРАВО МІЖНАРОДНОЇ БЕЗПЕКИ

1. Поняття і характерні особливості права міжнародної безпеки. Джерела та принципи права міжнародної безпеки. Універсальний та регіональний рівні системи міжнародної безпеки. Система колективної безпеки відповідно Статуту ООН. Індивідуальна самооборона. Колективна самооборона. Проблема «превентивної самооборони». Гуманітарна інтервенція в сучасному міжнародному праві. Концепція «*responsibility to protect*».

2. Правові засади здійснення миротворчих операцій ООН. Миротворчі операції під егідою регіональних організацій. Законодавство України про основи національної безпеки та участь України в міжнародних миротворчих операціях. Значення постійного нейтралітету і політики не приєднання як засобів обмеження і зменшення небезпеки війни. Роззброєння і обмеження озброєнь як матеріальна гарантія міжнародної безпеки у військовій галузі. Головні чинні міжнародно-правові акти щодо роззброєння чи скорочення різних видів зброї.

3. Концепції міжнародної економічної, інформаційної, екологічної, енергетичної безпеки. Міжнародне співробітництво в гуманітарній і культурній галузях як складова частина системи міжнародної безпеки.

4. Справа про військову та напіввійськову діяльність проти Нікарагуа на її території (Міжнародний Суд ООН, Нікарагуа проти Сполучених Штатів Америки, 1986 р.). Консультативний висновок Міжнародного Суду ООН «Про правові наслідки спорудження стіни на окупованій Палестинській території» 2004 р.

ПРАВО МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

1. Поняття і становлення права міжнародних організацій. Правова природа адміністративних союзів XIX ст. Ліга Націй. Джерела права міжнародних організацій.

2. Сучасна система міжнародних організацій, їх типи і види. Юридична природа та ознаки міжнародних організацій. Внутрішньо- організаційний механізм та механізм ухвалення рішень міжнародними організаціями. Елементи наднаціональності у діяльності сучасних міжнародних організацій. Концепції «іманентної компетенції» та «дорозумілої компетенції».

3. Організація Об'єднаних Націй. Історія створення і правова природа

ООН. Членство в ООН. Система органів ООН. Питання реформування ООН та перегляду Статуту ООН. Спеціалізовані та інші установи системи ООН.

4. Регіональні та субрегіональні організації. Правова природа міжнародних неурядових організацій.

5. Міжнародні конференції: статус, правила процедури, механізм прийняття рішень. Участь України в міжнародних організаціях.

МІЖНАРОДНЕ ЕКОНОМІЧНЕ ПРАВО

1. Поняття міжнародного економічного права. Спеціальні принципи міжнародного економічного права. Джерела міжнародного економічного права. Міжнародні організації в галузі торгівлі окремими товарами. Регіональні економічні комісії ООН і регіональні міжнародні економічні організації. Держава як суб'єкт міжнародного економічного права. Поняття юрисдикційних імунітетів держав та їх власності. Міжнародно-правове регулювання діяльності транснаціональних корпорацій у сфері міжнародних економічних відносин.

2. Примусові заходи в міжнародних економічних відносинах. Вирішення міжнародних економічних спорів. Конвенційні моделі вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними юридичними і фізичними особами.

3. Право Світової організації торгівлі. Історія створення, організаційна структура, правила набуття членства в СОТ. Принципи та джерела права СОТ. Засоби вирішення спорів в рамках СОТ.

4. Поняття та принципи міжнародного інвестиційного права. Визначення «інвестицій». Універсальна, регіональна та двостороння договірна практика держав у галузі інвестицій. Юридичний зміст «діагональних» правовідносин між державою-реципієнтом та іноземним інвестором. Правові підстави та наслідки «націоналізації».

5. Поняття, принципи та система міжнародного митного права. Всесвітня митна організація: загальна характеристика. Зони вільної торгівлі та вільні економічні зони.

6. Міжнародне транспортне право. Основні напрями міжнародно-правового регулювання у сфері транспорту. Міжнародні організації в галузі транспорту. Співвідношення міжнародних та національних правових стандартів міжнародних залізничних, автомобільних, морських, повітряних та інших перевезень.

7. Поняття, джерела та принципи міжнародного банківського права. Міжнародно-правове регулювання міжнародних банківських трансакцій. Держави та міжнародні валютно-фінансові організації як суб'єкти міжнародного банківського права.

8. Джерела та принципи міжнародного податкового права. Міжнародні угоди загального або спеціального характеру, що містять окремі норми відносно оподаткування. Міжнародно-правові моделі уникнення подвійного оподаткування. Правова основа та основні напрямки діяльності FATF.

9. Поняття, принципи та джерела міжнародного енергетичного права. Міжнародні енергетичні організації. Договір до Енергетичної Хартії 1994 р. та його елементи. Міжнародно-правові аспекти мирного використання атомної енергії. Міжнародно-правове регулювання використання екологічно орієнтованої (альтернативної) енергетики.

МІЖНАРОДНЕ ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО

1. Поняття, джерела та принципи міжнародного екологічного права. Міжнародні конференції як традиційна форма співробітництва держав в галузі охорони довкілля. Програма ООН з охорони навколишнього середовища. Неурядові міжнародні організації у галузі охорони довкілля. Особливості правового статусу та діяльність інституційних утворень в рамках багатосторонніх природоохоронних договорів. Механізми з питань недотримання багатосторонніх договорів з охорони довкілля.

2. Охорона вод Світового океану. Збереження морських живих ресурсів. Міжнародне співробітництво в боротьбі із спустеленням. Міжнародно-правова охорона біорізноманіття. Міжнародно-правова охорона прісних вод. Охорона довкілля Арктики та Антарктики. Міжнародно-правова охорона пам'яток природи, визнаних всесвітньою природною спадщиною. Охорона атмосферного повітря від забруднення. Рамкова конвенція ООН про зміну клімату 1992 р., Кіотський протокол 1997 р. та Паризька угода 2015 р. Охорона озонного шару. Міжнародно-правове регулювання заборони ворожого впливу на довкілля. Охорона довкілля від радіоактивного забруднення. Міжнародно-правове регулювання поводження з небезпечними відходами та речовинами.

3. Регіональне природоохоронне співробітництво. Діяльність Європейської Економічної Комісії ООН в сфері охорони довкілля. Діяльність ЄС в сфері охорони довкілля.

4. Справа про плавильний завод у Трейлі 1938-1941 рр. Проблеми виконання Україною рішень органів багатосторонніх природоохоронних договорів.

МІЖНАРОДНЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

1. Поняття і джерела міжнародного інформаційного права. Концепції становлення і розвитку міжнародного інформаційного права. Принципи міжнародного інформаційного права.

2. Договірно-правовий та інституційний механізми міжнародних інформаційних відносин. Роль ООН, МСЕ і ЮНЕСКО у формуванні норм міжнародного інформаційного права. Питання суб'єктів міжнародного інформаційного права.

3. Особливості міжнародно-правового режиму інформації. Особливості міжнародно-правового режиму окремих видів інформаційної діяльності. Міжнародно-правове регулювання діяльності засобів масової інформації та комунікації.

4. Правовий статус міжнародних інформаційних мереж, систем та міжнародних баз даних. Інтернет: концептуальні підходи до статусу і правового регулювання діяльності в мережі.

5. Концепції забезпечення міжнародної інформаційної безпеки. Регіональні угоди в галузі забезпечення інформаційної безпеки.

6. Відповідальність в міжнародних інформаційних відносинах. Концепція глобального інформаційного суспільства і роль міжнародного права у її реалізації.

ІНШІ ГАЛУЗІ МІЖНАРОДНОГО ПУБЛІЧНОГО ПРАВА

1. Природа і зміст міжнародного трудового права. Джерела міжнародного трудового права. Класифікація і особливості міжнародних договорів, які діють у сфері міжнародних трудових відносин. Принципи міжнародного трудового права. Інституційний механізм міжнародного трудового права. Міжнародна організація праці та її роль в розвитку міжнародного трудового права.

2. Поняття, принципи та джерела міжнародного медичного права. Інституційний механізм міжнародного медичного права. Міжнародноправовий механізм захисту права на здоров'я. Діяльність ВООЗ у сфері забезпечення права людини на охорону здоров'я.

3. Поняття, принципи та джерела міжнародного спортивного права. Олімпійська хартія. Всесвітній антидопінговий кодекс та міжнародні антидопінгові конвенції. Інституційний механізм міжнародного спортивного права.

4. Поняття, джерела та принципи міжнародного туристичного права. Поняття, принципи та джерела міжнародного освітнього права. Міжнародні стандарти права на освіту. Інституційний механізм міжнародного освітнього права. Європейський освітній простір і Болонський процес.

ПРАВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

1. Поняття та структура права Європейського Наднаціональний характер ЄС. Характеристика ЄС як автономного правопорядку. Примат та пряма дія права ЄС. Право ЄС і міжнародне право. Право ЄС і внутрішнє право держав-членів.

Ліссабонські договори 2007 р. про ЄС та функціонування ЄС. Хартія основних прав ЄС.

2. Фізичні та юридичні особи як суб'єкти ЄС. Джерела права Європейського Союзу. Межі та види компетенції Європейського Союзу. Інституційний механізм Європейського Союзу. Система органів європейських інтеграційних організацій.

3. Поняття внутрішнього ринку ЄС. Основні свободи внутрішнього ринку ЄС. Митний Союз як основа створення спільного ринку. Правові засади регулювання внутрішнього оподаткування в ЄС. Заборона кількісних обмежень у торгівлі в ЄС та заходів, які мають еквівалентну дію кількісним обмеженням. Фізичні, фіскальні та технічні перешкоди торгівлі на внутрішньому ринку. Перший і другий принципи Кассіс. Правові засади вільного руху людей в Євросоюзі. Вертикальна і горизонтальна пряма дія норм у сфері вільного руху людей в Євросоюзі. Свобода заснування та економічної діяльності в ЄС. Взаємне визнання професійних кваліфікацій та дипломів. Свобода надання та отримання послуг в праві Євросоюзу. Правові засади здійснення свободи руху капіталів в Євросоюзі.

4. Гармонізація законодавства в ЄС. Конкурентне право ЄС. Поняття та правові основи спільної транспортної політики ЄС. Зміст спільної зовнішньої політики та політики безпеки Євросоюзу. Особливості здійснення спільної торговельної політики ЄС. Правові інструменти співпраці ЄС в межах простору свободи, безпеки та юстиції. Поняття права зовнішніх зносин Євросоюзу.

5. Договірна практика ЄС. Особливість міжнародних угод про асоціацію, які укладає Європейський Союз. Поняття та зміст *acquis* Європейського Союзу. Значення *acquis* (спільного доробку) у співпраці ЄС з третіми країнами. Шенгенське *acquis*. Європейська політика сусідства та Європейська політика східного партнерства.

6. Правові інструменти співпраці України з Євросоюзом. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом 2014 р.

МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

1. Поняття і предмет міжнародного приватного права. Принципи міжнародного приватного права. Принцип тісного зв'язку. Принцип автономії волі. Методи регулювання в міжнародному приватному праві. Колізійний метод регулювання. Уніфікаційний метод регулювання.

2. Джерела міжнародного приватного права. Уніфікація міжнародного приватного права. Уніфікація міжнародного приватного права в ЄС. Кодифікація міжнародного приватного права. Вчення про колізійну норму. Класифікація колізійних норм. Проблеми застосування колізійних норм.

3. Поняття та особливості міжнародних цивільних правовідносин. Фізичні

особи як суб'єкти міжнародного приватного права. Юридичні особи в міжнародному приватному праві. Держава в міжнародному приватному праві.

4. Представництво, позовна давність та захист суб'єктивних прав в міжнародному приватному праві.

5. Речове право в міжнародному приватному праві. Загальні питання міжнародної охорони прав інтелектуальної власності. Авторські та суміжні права в міжнародному приватному праві. Міжнародно-правовий захист прав промислової власності.

6. Зобов'язання в міжнародному приватному праві. Договірні зобов'язання в міжнародному приватному праві. Міжнародна купівля-продаж. Міжнародний лізинг. Міжнародний підряд. Міжнародні перевезення. Посередницькі договори в міжнародному приватному праві. Міжнародні грошові зобов'язання. Міжнародні ліцензійні договори. Міжнародний франчайзинг. Недоговірні зобов'язання в міжнародному приватному праві.

7. Міжнародне сімейне право. Правове регулювання шлюбу в міжнародному сімейному праві. Міждержавне усиновлення. Міжнародне спадкове право. Міжнародне приватне трудове право.

8. Цивільний процес в міжнародному приватному праві. Міжнародний комерційний арбітраж.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ПРОПОЗИЦІЇ

Загальні положення. Мета дослідницької пропозиції – довести, що вступник володіє необхідними теоретичними і практичними знаннями з обраного напрямку наукової діяльності. Зокрема, вступник до аспірантури повинен мати достатній рівень знань та навичок, необхідних для початку власних наукових досліджень, тому під час презентації необхідно:

- довести високий рівень знань з обраної наукової спеціалізації;
- продемонструвати здатність здійснювати самостійний аналіз фундаментальних і прикладних наукових проблем;
- сформулювати та обґрунтувати вихідні наукові положення та ідеї, що становитимуть основу майбутнього дослідження.

Дослідницька пропозиція повинна носити характер творчої самостійної науково-дослідної роботи. Виклад матеріалу не повинен обмежуватися лише описовим підходом до розкриття обраної теми, а має відображати авторську аналітичну оцінку стану досліджуваної проблеми та можливі варіанти її вирішення.

Дослідницька пропозиція демонструє здатність автора систематизувати теоретичний матеріал з обраної теми, творчо використовувати наукові ідеї та положення для методологічного аналізу проблематики, у якій планує спеціалізуватися.

У дослідницькій пропозиції мають бути сформульовані та обґрунтовані задачі, що будуть покладені в основу майбутньої дисертації, сукупність яких можна кваліфікувати як елементи нової ідеї або теоретичне обґрунтування питання, що матиме наукове або практичне значення.

Дослідницька пропозиція має висвітлити уміння вступника до аспірантури формулювати нові ідеї та здатність проводити самостійні дослідження. Тема дослідницької пропозиції обирається вступником самостійно (за погодженням із передбачуваним науковим керівником або із завідувачем профільної кафедри та з гарантом освітньо-наукової програми D9 «Міжнародне право»).

Структура. Презентація дослідницької пропозиції складається з таких елементів, як обґрунтування актуальності обраної теми дослідження, мети, об'єкта, предмета, завдань і методів дослідження, а також очікуваних результатів.

Вимоги. Дослідницька пропозиція повинна відповідати вимогам до наукової публікації: бути вичитаною та акуратно оформленою, демонструвати уміння застосовувати необхідний науковий апарат, а також мати список використаних джерел оформлений відповідно до вимог і належно оформлені посилання. При оформленні дослідницької пропозиції дотримуватись вимог: шрифт Times New Roman, кегль -14, міжрядковий інтервал - 1, поля: верхнє і нижнє - 1,5 см, ліве - 2,5 см, праве - 1,0 см.

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ ТИТУЛЬНОЇ СТОРІНКИ.

**Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Навчально-науковий інститут міжнародних відносин**

Дослідницька пропозиція
за програмою доктора філософії
зі спеціальності D9 «Міжнародне право»
«Назва теми майбутньої дисертації»

Виконав:

ПБ, підпис вступника

Науковий керівник або завідувач кафедри:

ПБ, підпис

Київ – 2026

ЛІТЕРАТУРА:

1. Міжнародне публічне право : підручник : у 2 т. За ред. В.В. Мицика. 2-ге вид., змін. – Харків: Право. Т. 1. Основи теорії, 2020. - 416 с.
2. Міжнародне публічне право : підручник : у 2 т. За ред. В.В. Мицика. 2-ге вид., змін. – Харків: Право. Т. 2. Основні галузі, 2020. - 624 с.
3. Ржевська В.С. Міжнародні судові установи. Підручник (англійською мовою). ФОП Стасюк Л.С., 2018. 168 с.
4. Медведєва М.О. Міжнародне екологічне право. Навчальний посібник. К., 2021. 137 с.
5. Medvedieva M. Jurisdiction in International Law. Kyiv: The Vinichenko Publishing House, 2023. 196 p.
6. Білоцький С.Д. Міжнародно-правові засади та інституційні механізми регулювання відносин у сфері екологічно орієнтованої енергетики: монографія. – Одеса: «Фенікс», 2015. – 652 с.
7. Богуцький П., Короткий Т., Тропін З. Правове забезпечення безпеки Азово-Чорноморського регіону: виклики та рішення : монографія. – Київ-Одеса : Фенікс, 2022. - 196 с.
8. Пазюк А.В. Міжнародне інформаційне право: теорія і практика. Монографія. – Дніпропетровськ. : «Середняк Т. К.», 2015. – 447 с.
9. Ржевська В.С. Моделі колективної безпеки в доктрині і практиці міжнародного права. Монографія. Одеса : Фенікс, 2020. 412 с.
10. Григоров О. М. Міжнародно-правові засади регулювання відносин у сфері цивільної авіації: становлення та розвиток: монографія / О.М.Григоров. – Одеса: Фенікс, 2020. 440 с.
11. Буткевич В.Г., Мицик В.В., Задорожній О.В. Міжнародне право. Основи теорії: Підручник. – К.: Либідь, 2002. – 608 с.
12. Міжнародне право: Основні галузі: Підручник. За ред. В.Г. Буткевича. – К.: Либідь, 2004. – 816 с.
13. Задорожній О.В. Міжнародне право у відносинах України та Російської Федерації: монографія. – Київ: К.І.С., 2016. – 560 с.
14. Задорожній А.В. Российская доктрина международного права после аннексии Крыма монографія. – Киев: К.И.С., 2015. – 144 с.
15. Міжнародне публічне право: підручник. За ред. В.В. Репецького. – К.: “Знання”, 2012. – 437 с.
16. Взаємодія міжнародного права з внутрішнім правом України. За ред. д.ю.н., проф. В.Н. Денісова. – К.: “Юстініан”, 2006. – 672 с.
9. Мельник С.А. Односторонние акты государств в современном

- международном праве: монографія. – Одеса: Фенікс, 2011. – 336.
10. Буткевич О.В. Теоретичні аспекти походження і становлення міжнародного права. – К.: Україна, 2003. – 800 с.
 11. История международного права. Под ред. Дмитриева А.И., Батлера У.Э. – Одеса: Фенікс, 2013. – 574 с.
 12. Буткевич О.В. Міжнародне право стародавнього світу. – К.: Україна, 2004. – 864 с.
 13. Наука міжнародного права в Університеті Святого Володимира. Упор.: О.В. Задорожній, В.А. Короткий. – К.: Видавничий дім “Промені”, 2004. – 264 с.
 14. Наука міжнародного права в Університеті Святого Володимира. Упор.: О.В. Задорожній, В.А. Короткий. – К.: Видавничий дім “Промені”, 2005. – 456 с.
 15. Shaw M. International law. – Cambridge: CUP, 2008. – 1542 p.
 16. Ноговіцина Ю.О. Міжнародно-правові аспекти правонаступництва України. – К.: Видавничий дім “Промені”, 2006. – 352 с.
 17. Malanczuk P. Akehurst’s modern introduction to International Law. – London and New York: Routledge, 2002. – 449.
 18. Введение в вопросы международной защиты беженцев. Защита лиц, находящихся в компетенции УВКБ. Управление Верховного Комиссара по делам беженцев. – Женева, 2005. – 185 с.
 19. Мицик В.В. Права людини у міжнародному праві. Міжнародно-правові механізми захисту: підручник для ВУЗів. – К.: Видавничий дім “Промені”, 2010. – 722 с.
 20. Lattmann T. International protection of human rights. – Budapest: National University of Public Service, 2014. – 144 p.
 22. Мицик В.В. Права національних меншин у міжнародному праві: Монографія. – К.: Видавничо-поліграфічний цент “Київський університет”, 2004. – 287 с.
 23. Репецький В.М. Міжнародне гуманітарне право: Підручник. – К.: Знання, 2007. – 467 с.
 24. Кориневич А. Застосування міжнародного гуманітарного права до збройного конфлікту на території України: Навчальний посібник. – Одеса: Фенікс, 2015. – 78 с.
 25. Теорія та практика міжнародного кримінального права: підручник. За ред. проф. Зелінської Н.А. – Одеса: Фенікс, 2017. – 582 с.
 26. Верле Г. Принципы международного уголовного права: учебник. – О.: Фенікс, 2011. – 910 с.
 27. Кулько А. *Актуальні проблеми регламентації міжнародного співробітництва з використання ресурсів ріки Дунай.* Олександр Задорожньому – 50: статті та есе учнів і колег. - Одеса: «Фенікс», 2010. – С. 399-425.

28. Fitzmaurice M. *General principles governing the cooperation between states in relation to non-navigational uses of international watercourses*. Yearbook of International Environmental law. – 2004. – Vol. 14, No. 1. – P. 3-45.
29. Анцелевич Г.А. *Международное морское право. Учебник*. – К.: Издательский дом “Слово”, 2004. – 400 с.
30. Блажиєвська М. *Теоретичні і практичні аспекти визначення правового статусу та режиму Азовського моря та Керченської протоки*. Український часопис міжнародного права, 2004. - №1. – С. 50-62.
31. Churchill R. *The role of the International Court of Justice in maritime boundary delimitation*. Oceans Management in the 21st Century: Institutional Frameworks and Responses. – Leiden / Boston: Martinus Nijhoff Publishers, 2004. – P. 125-142.
32. Караман І. *Спир про делімітацію морського кордону між Румунією та Україною: історичний, дипломатичний та юридичний аспекти (англійською мовою)*. Український часопис міжнародного права, 2006. – №1. – С. 121-135.
33. Добідовська Я. *Правовий аналіз комерційних «свобод повітря»*. Український часопис міжнародного права, 2004. - №2. – С. 92-97.
34. Григоров О. *Злочини, спрямовані проти безпеки міжнародної цивільної авіації: деякі питання класифікації та кваліфікації*. Український часопис міжнародного права, 2004. - №2. – С. 87-91.
35. Григоров О. *Конвенційні стандарти відповідальності повітряного перевізника та законодавча практика України*. Український щорічник міжнародного права, 2008. – К., 2010. – С. 120- 139.
36. Space solutions for the world’s problems: How the United Nations family uses space technology to achieve development goals. United Nations Office for Outer Space Affairs. – 2006.
37. Григоров О. *Нові напрямки міжнародного співробітництва України у космічній галузі*. Український часопис міжнародного права, 2004. - №1. – С. 63-67.
38. *Право зовнішніх зносин: Дипломатичне право, дипломатичне право міжнародних організацій, право спеціальних місій, консульське право: Збірник документів*. Алданов Ю.В., Забара І.М., Резніченко В.І. – К.: “Промені”, 2003. – 784 с.
39. Bogdandy A. *In whose name? An investigation of international courts’ public authority and its democratic justification*. European Journal of International Law, 2012. – Vol. 23, No. 1. – P. 7-41.
40. Aust A. *Advisory opinions*. Journal of International Dispute Settlement, 2010. – Vol. 1, No. 1. – P. 123–151.
41. Тропін З. *Засоби вирішення міжнародних спорів за Договором до Енергетичної Хартії: стан та проблеми реалізації*. – К.: «Фенікс», 2012. – С.

- 57-111.
42. Ржевська В.С. Право держави на самооборону. – К.: Видавничий дім “промені”, 2005. – 256 с.
 43. Шпакович О.М. Вплив актів міжнародних організацій на внутрішні правопорядки держав-членів: теорія і практика. – К.: Видавничо-поліграфічний цент “Київський університет”, 2011. – 415 с.
 44. Кулеба Д.І. Участь України в міжнародних організаціях. Правова теорія і практика. – К., 2007. – С. 153-229.
 45. Міжнародне економічне право: Підручник. За наук. ред. В. Опришка. – К.: КНЕУ, 2006. – 496 с.
 48. Задорожній О.В., Медведєва М.О. Міжнародне право навколишнього середовища: підручник для ВНЗ. – К.: Видавничий дім «Промені», 2010. – 510 с.
 49. Медведєва М.О. Теоретичні та практичні аспекти реалізації міжнародно-правових норм у галузі охорони навколишнього середовища: Монографія. – К.: “Фенікс”, 2012. – 484 с.
 50. Кориневич А.О. *Міжнародне енергетичне право як нове явище у сучасному міжнародному праві*. Часопис Київського університету права, 2010. - №2. – С. 320-324.
 51. Кориневич А. *Международное энергетическое право как отрасль современного международного права*. Молдавский журнал международного права и международных отношений, 2011. - №1. – С. 77-84.
 52. Льовін А.В. Міжнародно-правове регулювання передач ядерних матеріалів: нормативний аспект. – К.: Видавничий дім «Промені», 2011. – 211 с.
 53. Альтернативна енергетика і енергетична безпека в міжнародному і національному праві: Збірка матеріалів Міжнародної наукової конференції «Роль міжнародного права в розвитку екологічної альтернативи сучасній енергетиці» (Київ, 25 квітня 2012 р.). – Київ: Фенікс, 2012. – 298 с.
 54. Пазюк А. *Питання міжнародного інформаційного права: предмет, завдання та принципи*. Український часопис міжнародного права, 2013. - №1. – С. 46-49.
 55. Забара І.М. *Міжнародно-правовий режим інформації: сучасні теоретичні і практичні аспекти*. Международное право и международные отношения: XXI век (В честь 70-летия В.Н. Хонина). – К.: «Феникс», 2013. – С. 74-81.
 56. Пазюк А.В. *Міжнародно-правові принципи управління інтернетом: в пошуках компромісу між зацікавленими сторонами*. Международное право и международные отношения: XXI век (В честь 70-летия В.Н. Хонина. – К.: «Феникс», 2013. – С. 65-73.
 57. Європейське право: Право Європейського Союзу: підручник. За заг. ред. В.І.

- Муравйова. – К.: Ін Юре, 2015.
58. Право Європейського союзу: підручн. За ред. О.К. Вишнякова. – Одеса: Фенікс, 2013. – 883 с.
 59. Муравйов В.І. *Питання імплементації права Європейського союзу у внутрішньому порядку України. Ідея порівняльного міжнародного права: pro et contra*. Збірник наукових праць на честь іноземного члена НАН України та НАПр України У.Е. Батлера. – Київ; Львів: Ліга-прес, 2015. – с. 427- 443.
 60. Муравйов В.І. *Угода про асоціацію як перший крок на шляху європейської інтеграції України*. Україна в міжнародних інтеграційних процесах. – К.: ВПЦ «Київський університет». – 2015. – С. 347-383.
 61. Муравйов В.І. *Лекція: Загальні принципи правового порядку Європейського союзу*. Право України. – № 6 – К., 2013 – С. 190-204.
 62. Муравйов В., Смирнова К. *Європейське право: правова категорія, доктрина, наука*. Європейське право, 2012 - № 1. – С. 11 – 22.
 63. Муравйов В., Святун О., Смирнова К. *Історія становлення та розвитку науки європейського права в Україні*. Європейське право, 2012. - № 1. – С. 161–180.
 64. Муравйов В., Березовська І. *Види компетенції реформованого Європейського союзу*. Вісник КНУ імені Т. Шевченка, 2009. - №37. – С.21-28.
 65. Муравйов В.І. *Зона вільної торгівлі як основа європейської інтеграції України*. Право України, 2016. - № 4. – С. 9-21.
 66. Муравйов В.І. *Гармонізація законодавства і європейська інтеграція*. Право України, 2013. – № 6. – С. 12-50.
 67. *Порядок денний асоціації між Україною і Європейським Союзом*. - Brussels, 18.2.2015 JOIN(2015) 4 final2015/0038 (NLE).
 68. Муравйов В.І. *Правовий механізм реалізації Угоди про асоціацію між Україною і Європейським Союзом*. Віче, 2015. – № 8. – С.10-15.
 69. Muraviov V. *Supra-national Nature of the European Union Association Agreements*. Віче, 2014. – № 18.– С.10-15.
 70. *Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом і його державами-членами: Зібрання актів європейського права*. Упоряд. К.В. Смирнова: за заг. ред. В.І. Муравйова. – Ред. журн. «Право України», Київ, 2013. – 1064 с.
 71. Муравйов В.І. *Правові засади регулювання економічних відносин Європейського союзу з третіми країнами (теорія і практика)*. - К., 2002.
 72. *Європейський Союз: економіка, політика, право: енциклопедичний словник*. Ред. кол.: В. В. Копійка (голова), О.І. Шнирков (заст. голови), В.І. Муравйов та ін. – К., 2011. - 368 с.
 73. В.І. Муравйов, Н.Б. Мушак. *Гармонізація внутрішнього права асоційованих країн із правом Європейського союзу*. Віче, 2013. – № 17. – С.12-18.

74. В.І. Муравйов, Н.Б. Мушак. *Гармонізація законодавства України з правом ЄС в рамках угоди про асоціацію між Україною та ЄС*. Віче, 2013. – № 8. – С.12-18.
75. Діковська І.А. *Принципи правового регулювання міжнародних приватних договірних зобов'язань: монографія*. – К.: Юрінком Інтер, 2014. – 464 с.
76. Довгерт А.С. *Наука міжнародного приватного права в Київському університеті*. – К.: НДІ приватного права і підприємництва АПрН України, 2010. – 32 с.
77. Кисіль В.І. *Міжнародне приватне право: питання кодифікації*. – К.: Україна, 2005. – 480 с.
78. *Міжнародне приватне право в Київському університеті: антологія: у 2 т. За ред. А.С. Довгерта*. – К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2009. – 791 с.
79. *Міжнародне приватне право: підручник. За ред. А.С. Довгерта і В.І. Кисіля*. – К.: Алерта, 2014. – 656 с.
80. *Міжнародне приватне право. Науково-практичний коментар Закону. За ред. доктора юридичних наук, проф. А. Довгерта*. – Х.: ТОВ «Одіссей», 2008. – 352 с.
81. Калакура В.Я. *Міжнародне сімейне право: принципи та особливості колізійного та уніфікаційного регулювання: монографія*. – К.: Алерта, 2017. – 434 с.
82. *Нариси з міжнародного приватного права. Вип. 4. За ред. А.С. Довгерта, О.М. Бірюкова*. – К.: Алерта, 2016. – 200 с.
83. Цірат Г.А. *Міжнародний цивільний процес: сучасний стан та перспективи міжнародно-правової уніфікації: монографія*. – Х.: Видавництво Іванченко І.С., 2013. – 482 с.
84. Черняк Ю.В. *Інститут підсудності в міжнародному приватному праві країн ЄС та України: монографія*. – К.: Прецедент, 2008. – 276 с.